

1. dan

NI TREBA BITI KOT SVETI JOŽEF, DA SI SVETNIK

»Ta naš župnik pa ima ideje«, je z glavo odkimavala Manca.
»Vsi moramo postati svetniki!« je skušala posnemati glas svojega župnika.
»Postali naj bi svetniki, pa še kaj,« se je z njo strinjala Tamara.
»Si predstavljaš, da bi bil na oltarju tvoj kip?« se je zasmejal Peter.
»Ali pa tvoj,« mu ni ostala dolžna Manca.
»To bi bilo lepo,« se je za njimi nekdo oglasil. Vsi so se ozrli, vendar niso videli nikogar.
»Sta tudi vidve slišali?« se je čudil Peter.
»Ja, tudi jaz,« je pokimala Tamara.
»Prav ste slišali,« se je oglasilo. »Jaz sem angel. Serafinček je moje ime. Lahko me slišite, ne morete pa me videti.«
Otroci so onemeli stali sredi ceste in počasi se je v njihovih očeh zrcalil strah.
»Ne bojte se,« je hitro dodal Serafinček. »Imeli ste tako zanimiv pogovor, da sem se hotel pridružiti.«
»Ah, pogovarjali smo se o verouku,« je pokimala Manca.
»Župnik je rekel, da naj bi vsi postali svetniki in da zares lahko postanemo svetniki.«
»Seveda lahko postanete svetniki,« je pokimal Serafinček.
»Nemogoče,« je Peter zmajal z glavo, »to je čisto pretežko.«
»Zakaj bi bilo pretežko?« se je začudil Serafinček.
»Prvič zato, ker so svetniki le papeži, škofje, menihi, redovnice ...«
»Misijonarji in sem ter tja kakšen duhovnik,« ga je dopolnila Tamara.
»In Jezusov skrbnik, sveti Jožef,« je hitro dodala Manca. »Sveti Jožef goduje prav na današnji dan. Pri verouku smo poslušali njegovo življenjsko zgodbo, ki je zelo zanimiva.«
»Nekaj svetnikov torej poznate,« se je zasmejal Serafinček.
»Izmed naštetih je gotovo najpomembnejši Jezusov skrbnik, sveti Jožef.«
»Tesar je bil po poklicu,« je pristavila Manca. »V cerkvi imamo njegov kip. V rokah drži Jezuščka, ki je še majhen otrok,« je dodala.
»To drži,« je dodal še Peter. »Gleda pa precej strogo, kot tudi drugi svetniki na oltarju.«
»Podobe svetnikov v cerkvah so lahko zelo različne. Vendar so bili svetniki prijazni ljudje. Še posebej sveti Jožef.«
»Sicer ga Bog ne bi izbral za krušnega očeta svojemu sinu,« je zatrdila Tamara.
»Moral je biti dober človek in skrben mož,« je dodal Peter.
»Prav imate,« je pokimal Serafinček. »Jaz sem angel in svetnike zelo dobro poznam. Vsi po vrsti so moji prijatelji in poznam njihove zgodbe. Tudi Jožefovo.«
»Pa so vsi svetniki stari?« je zanimalo Manco.
»Ne, niso. Najrazličnejših starosti so.«
»Pa nam bi hotel kaj povedati o njih?« je prosil Peter.
»Z veseljem,« je pokimal Serafinček, »kar pojdimo, jaz bom pa spotoma pripovedoval.«
Otroci in mali angel so se odpravili na pot proti domu.

Naloga: Doma pripravi oltarček in nanj postavi Marijino podobo.